

PLÁTOK +

Máj/87

- Pokus č. 1 : Ohliadací list nášho Pána Ježiša Krista
Pokus č. 2 : Úvod
Pokus č. 3 : Prechádzka za posvätnými znameniami
Pokus č. 4 : B. Graham - mládež, sex, biblia
Pokus č. 5 : Sv. pestún
Pokus č. 6 : Cirkvi a sekty u nás
Pokus č. 7 : Rozšírme si obzor
Pokus č. 8 : 100 otázok sebe samému /spovedné zrkadlo/
Pokus č. 9 : Vy nám /Hľadajte pravé šťastie II./
Pokus č.10 : Apoštolský list sv. Otca mladým /pokračovanie/

„Přišel také Nikodém, který . . .“

Jan 19, 39.

Ježíš Nazaretský, narozený za času panování císaře Augusta, příslušný do Betléma, byl dne 13. Nissanu 30. odsouzen veleradou národa židovského pro rouhání, poněvadž se prohlašoval za krále židovského a Mesiáše, a to k trestu smrti křížem a rozsudek byl po předchozím bičování Pilátem, vládařem pontským, potvrzen a na hoře Golgotha vykonán. Po smrti byla mrtvola s kříže snata a výsledek jejího lékařského ohledání by zněl :

Mrtvola muže středních let, 180 cm dlouhá, prknavitě ztuhlá, cyanotická, zohyžděna četnými drobnými ranami. Fialové skvrny mrtvolné v krajině pánevní, stehenní a lýtkové.

Hlava dopředu nachýlená, v obličejí jsou stopy těžkého týrání, jímž je do jisté míry znetvořen. Oblouky očnicové nad oběma zavřenými víčky jsou poněkud zduřeny. Pravá lícní kost vyvstává pod značně oteklým a natrženým víčkem. Na pravé tváři nad rýhou nosolící je větší zduřenina. Nos je na rozhraní chrupavčité a kostěné části přerážen a levé chrípí je natrženo. Největší otok postihuje bradu. Krvácení na rozhraní vlasaté části hlavy a čela má svůj původ v četných ranách, které vznikly trnovou korunou, která byla odsouzenci vložena na hlavu.

Svaly šíjové a krku jsou tetanicky ztrnulé.

Celé tělo mrtvoly zpředu od hrudi, počínajíc přes břicho, ruce, kyčle, stehno, holeně, vzadu přes obě ramena, lopatky, bedra, svaly sedací a lýtka je poseto nesčíslnými ranami, z nichž četné se vějířovitě rozbíhají, vzájemně se proplétají. Odhadem je jich asi 600.

Obě lopatky jsou velmi těsně přitlačeny k žebřům, pravé rameno trochu sníženo a vykazuje pásovité otisk a zhmoždění, vzniklé nesením kříže. Bederní páteř je značně vpřed prohnutá. Na enormně rozšířeném hrudníku jsou křečovitě stažené velké prsní svaly, nadbříšek je vtažen kdežto podbříšek je vypoulen.

Hrudní rána, způsobena kopím až po smrti, ležící v přední čáře jamky podpažní mezi V. a VI. žebrem, je 4,5 cm dlouhá, 1,5 široká, oválného tvaru. Nástroj zanechal dučej asi 8 cm dlouhý, který proniká pravou plíci a zasáhl pravou přední srdeční. Z této vyteklo něco husté sražené krve, v komoře se nacházející.

Levá dolní končetina je zřetelně natažená, avšak pravá je mírně v kolenně prohnuta, čímž se zdá, že je zkrácena. Ploska levé nohy ztuhla v extensi. Na pravé i levé horní končetině jsou v krajině kostí karpálních tj. mezi prvou a druhou jejich řadou v místě tzv. Des-totově, rány se zhmožděným okrajem v průměru asi 2 cm, které byly učiněny hřebem, jímž byl odsouzenec přibit na kříž. Palce obou horních končetin jsou v oposici. /obr. n. mediani. / Obdobnou ránu nalézáme na dolních končetinách a to pod kloubem Lisfrankovým v jeho největší výši v druhém prostoru metatarsální.

Ukřížovaný nebyl nadlehčován žádným kolíkem v rozkroku /sedile/ nebylo použito nožní podložky /suppedanea. / Kostí hlavy, trupu a končetin neporušeny.

Příčina smrti : Krajiní vyčerpanost svalová,
Asfyxie. /Udušení. / Tetanisce.
Oedem plic.

MUDr. Vlastimil Nikodém

Úvod

Máj - mesiac Panny Márie, máj - mesiac lásky...zaľúbencov...manželov. Ak máme v Novom Zákone pátrať po ideálnom zaľúbeneckom páre, určite nenájdeme krajší, než je Panna Mária a Jozef. Práve táto dvojica by mala byť idolom všetkých partnerstiev a manželstiev. Oba ja z veľkej lásky k Bohu a k blížnym zasvätili sa úplne k účasti na pláne spásenia. Neboli zahľadení do seba ako mnoho slepo zaľúbených párov, ktoré vidia iba seba, čo ich izoluje od spoločnosti a neskôr v realite manželstva vedie ku sklamaniam a k strate všetkých ilúzií. Jozef a Mária sa ruka v ruke dívali na jeden cieľ, tj. plniť vôľu Božiu - čo od nás Boh chce. Boha, ktorý miluje čistotu, mali radi viac ako seba, v tom by nám mali byť príkladom, potom by nebolo ani nemanželských detí, ani potratov, predčasných svadiieb, či detských domovov. Jozef a Mária boli prátypom misijného manželstva. Vo svojej dobe robili misiju asi modlitbou, láskavosťou a otvorenosťou voči svojim susedom. Dnes by snáď chodili spolu do kina, na prechádzku, do parku, ale určite by sa na rande spolu modlili. Jozef by visdol chlapčenské stretko, Mária zase dievčenské. Neskôr v manželstve by snáď mali auto, chatu... vedeli by však, že súkromné veci nie sú len súkromné, ale v istom zmysle aj spoločné, lebo človek sa nemá viazať okrem Boha tu na zemi na nič. Preto by neváhali použiť tieto veci na cirkevné účely, či už auto, chatu na výlety, alebo byt na stretká ap. Žili by tak i v manželstve - nielen pre seba a svoje Dieťa, ale i pre druhých. K týmto úvahám ma vedie udalosť z Písma, keď sv. párik musel utekať do Egypta. Nereptal, neplakal, všetko to málo, čo mal, zanechal a poslušne vstal a utekal. Budú mať aj naše mladé manželstvá odvahu požičať veci, žiť aj pre druhých alebo sa budú izolovať?

Jozef a Mária žili pre duchovný cieľ - poslúchať Boha a tento cieľ, ktorý dosiahli, im priniesol neprekonanú popularitu na nebi kresťanských svätcov. Je otázne, či aj naše páriky si stavajú nejaký duchovný cieľ.

Vzťah sv. páru bol tiež krásny - Jozef : 100 %-ný gentleman, Máriu obdivoval, hlboko miloval a bol jej verný. Mária svojho chlapca podporovala pri jeho plánoch a keď uvideli na ňom nejaké chybičky krásy, nesažila sa ho za každú cenu zhodiť. Oba ja sa pripravovali zodpovedne na manželstvo, lebo manželstvo je kus odvahy, dobrodružstva, zodpovednosti, ale predovšetkým sviatosť. Luther, kedysi mladomanželom napísal "Buďte si vzájomne Kristami", tj. hľadať a nachádzať v tom druhom obraz Boží. Jozef a Mária sa o to snažili celý život, pomáhali si, poznávali sa a snažili sa uhádnuť si myšlienky, aby sa predbiehali v robení vzájomnej radosti, či už úsmevom, milým slovom, malou pozornosťou ap. Svoju radosť z lásky prenášali na druhých a neskôr určite aj na malého Baránka. Robia to aj naše páriky alebo sledujú len svoje egoistické ciele?

Týchto niekoľko myšlienok na zamyslenie v tomto krásnom láskyplnom mesiaci sme venovali všetkým zaľúbencom, ktorí sú našou nádejou, nádejou putujúcej Cirkvi, ale taktiež sú tieto reflexie venované mladým, ktorí sa rozhodli v budúcnosti vstúpiť do manželstva.

Prechádzka za posvätnými znameniami, dnes Liturgické predmety I.

Znak misála : misál je omšová kniha, v ktorej sú posvätné texty, ktorými sa k nám prihovára Boh ústami prorokov, apoštolov a ústami svojho Syna a dedičstvom sv. Cirkvi, ktorá za nás prosí v modlitbách. Najstaršie liturgické texty sú známe už z 3. stor. Vývojom Cirkvi prechádzal misál reformami. Posledná prešla za II. vatikánskeho koncilu. Celá ríma Cirkiev má na zelej zemi misál rovnaký. Misál je teda symbolom Krista, lebo obsahuje napísané slovo Božie a Kristus je Vtelené Slovo Otcovo. Okrem toho symbolizuje aj smotlitbou Krista, ako najvyššieho Veľkňaza Cirkvi, nebeskému Otcovi.

Znak oltára : najušľachtilejším poznaním človeka je poznanie, že nad ním existuje niečo vyššie, čo treba uctievať a nasadiť preto i svoj život "...aby Božia Výsosť v duši zažiarila, aby sa človek tejto Výsosti klaňal, aby sebecky netrval sám v sebe, ale sa povzniesol nad samého seba a nasadil i svoj život, aby velebný Boh bol oslavovaný, to je obeť Najhlbšou schopnosťou duše je obeť. V najhlbšom vnútri človeka spočíva ono ticho a jasnosť, z ktorej vystupuje k Bohu obeť, Tohto najvnútornejšieho a najtichšieho a najsilnejšieho v človeku je oltár vonku" viditeľným znamením... vyzdvihnutý na stupňoch... oddelený od oblasti ľudskej práce, odlúčený ako svätynia duše. Pevne postavený na bezpečnom podstavci ako ozajstná veľa v človeku, ktorá vie o Bohu a je sama seba odhodlaná pre neho obetovať... oltár vonku i oltár vnútri... On je srdcom Cirkvi, tento je tým najhlbším v živej ľudskej hrudi, vo vnútornom chráme, ktorého výrazom a podobnosťou je vonkajší chrám so svojimi stenami a klenbami." /Romero Guardini/ Oltár je starý ako ľudstvo samo. Už praveký ľud mal obetištia. Kresťanstvo prebralo oltár zo židovskej tradície. Oltáre boli s obľubou budované na hreboch mučeníkov, ktorých vyzývanie bolo čoskoro prijaté do modlitieb omše. Pôvodný oltár bol stôl, okolo ktorého Kristus pri Poslednej večeri zhromaždil apoštolov. Aj prvé obetné oltáre boli stolmi. Oltár je ďalej znakom kríža, na ktorom sa Kristus krvavým spôsobom obetoval. Môžeme ho tiež chápať ako tron, na ktorom po premenení troni sám Kristus. Preto je oltár centrom a hlavným objektom v kostole.

Znak kalicha a patény : kalich je vlastne pohár na víno a paténa miska na jedenie chleba. Úcta k nim vyplýva z ich funkcie pri sv. omši : na paténe je položené Telo a v kalichu Krv samého Krista. Kňaz dvíha paténu, kňaz dvíha kalich. Všimli ste si, čitatelia, ako drží prsty - ako keby v nich držal niečo objemnejšie. Kňaz pritom hovorí "Prijmi, sv. Otče, všemohúci večný Bože, túto nepoškvrnenú obeť, ktorú ja nehodný služobník tvoj prinášam tebe, Bohu svojmu, živému a pravému, za všetky nesčíselné hriechy a urážky a nebalosti svoje a za všetkých vôkol stojacich, aby mne i im prospela k spaseniu do života večného." Kristus je neustále v agonii, stále sa obetuje a táto obeť musí prebehnúť i v nás. Spolu s Kristom prežívajme naše každodenné kríže, obetujme ich ako obeť zmierenia, vďaky, prosby a oslavy Božej. To najhlbšie v nás nech je oltárom, naše srdce paténou čistou ako jazierko, do ktorého svieti Kristus - slnko. Naše kríže kalichom, ktorý budeme piť, i keby bol horkým. Pristupujme ku sv. prijímaniu s úctou, aby sme tento úkon dokonale prežili. Sv. Ján Zlatoušty hovorí, že každý, kto nehodne a v smrteľnom hriechu prijíma Oltárnu sviatosť, je druhým Judášom, lebo i taký zrádca znakom lásky Pána Ježiša a znovu ho križuje vo svojom tele. Ak nám svedomie vyčíta podobnú zradu, vrhnime sa k nohám Pána Ježiša, oľutujme svoj hriech. Milosrdné Srdce Pána Ježiša je ešte vždy otvorené pre všetkých, ktorí ho s dôverou vyzývajú.

Znak plachtiet : "Náš Pán ustanovil Eucharistiu práve v priebehu jedla, pretože ozajstná obeť je skutkom lásky a radosti. Jedlo dáva človeku príležitosť učiť sa milovať; keď priatelia sedia okolo stola, cítia bez toho, že by k tomu potrebovali veľa slov, radosť zo spoločnosti. Deti sa pri jedle učia poznať lásku rodičov. Živý rodinný stôl, ktorý po celý život matka obetavo opatruje, aby u neho neochladla rodinná pohoda, stôl, ktorý otec po celý život snaží zaistiť svojou prácou, to je vzácné miesto, ktoré najlepšie v láske spája deti a rodičov. Rodinný stôl vytvára zmysel pre rodinnú pohodu... Pri stole poznali emauzskí učeníci Pána..." /Luis Evelyn/. Každý rodinný stôl sa prestiera. Okrem toho nám prestieradlo na stole oltára môže pripomínať aj plátno, v ktorom bolo zabalené telo nášho Pána po sňatí z kríža. Kňaz je zahalený do plátna ako Kristus do tuniky. Čisté, jemné, pevné. Guardini o plátne hovorí "povedali sme o oltári, ako stojí vyzdvihnutý na najvyššom mieste vo svätyni. Uvažovali sme, že vonkajší oltár je

podobnosťou vnútorného oltára v duši. Je však viac ako podobnosťou: viditeľný oltár neznamena iba oltár ochoty nášho srdca k obeti, ale ten i tento náležia k sebe. Tajomným spôsobom sú jedno... Preto i plátno hovorí k nášmu srdcu. Cítíme, že mu v našom vnútri musí niečo odpovedať... Iba z čistého srdca prichádza pravá obet, plátno stelesňuje čistotu, aká musí byť v srdci, ak má byť obetou Bohomilou... Pravé plátno je jemné a vzácne. Hrubá, násilná povaha netvorí ešte čistotu. Čistota nemá nič spoločné so zlým správaním. Jej sila je sila jemnosti, jej poriadok je ušľachtilosť. Ale žije v nej sila. Pravé plátno je pevné. Žiadna vzdušná pavučina, ktorú každý vietor rozmetá. Ozajstná čistota... Neuteká pred životom, nechodí blúzniac u nepravých snov a idešlov. Ozajstná čistota má červené líca životnej radosti a pevný stisk udatného boja... nebolo hneď čisté... spravu bolo hrubé nevzhľadné, muselo byť často prané a bielené, než nadobudlo vonnú čistotu. Čistota tu nie je od začiatku. Iste, že je to milosť: iste že sú ľudia, ktorí ju nosia vo svojej duši ako dar, takže celé ich bytie má silnú sviežosť najvúťornejšej bytostnej cudnosti... Ozajstná čistota nestojí na začiatku, ale na konci. Získava sa dlhou statočnou prácou". Aj v Zjavení sv. Jána sa hovorí o blažených "ktorí odení v bielom rúchu" pred Baránkom - jeden zo starcov sa pýta "Tí, čo sú oblečení v bielom rúchu, kto sú a odkiaľ prišli?" Dostáva odpoveď: "To sú tí, ktorí prišli z veľkého súženia a umyli svoje rúcha a zbielili ich v Krvi Baránka. Preto stoja tu pred trónom Božím a slúžia mu vo dne v noci." Drahý mladý čitateľ/ka/ premýšľaj aspoň 5 min. denne o kráse čistoty, tým si chrániš čistotu reči, myšlienok a slov.

Znak kňazského rúcha :

Reverenda-sutana - dlhý kňazov oblek, u nás čiernej v tróch bielej farby. Pripomína rúcho aké nosili muži z čias Krista. Má sa nia odlišiť od ostatných ľudí ako človek ustanovený prinášať ostatným obetu zmierenia a oslavy. Je symbolom lásky, ktorou je každý kňaz povinný zahŕňať svojich veriacich. Sutana má rôznu farbu a podľa hierarchickej hodnoty: pápež-biela, kardinál-červená, biskup-fialová.

Biely korál - nosí ho okolo hrdla, pripomína prsteň, symbol zasnúbenia s Kristom a jeho Cirkvou. Zároveň nevinnosť a čistotu, vernosť.

Humerál - biela plátaná šatka pripevnená na ramená a okolo krku. Pôvodne z hygienických dôvodov aby zachytávala pot. Symbol brnenia od ktorého sa majú odrážať útoky diabla a zlých ľudí.

Alba - dlhá biela košela, siahajúca až po zem, symbol anjelskej čistoty a nevinnosti, ktorou má byť zahalený každý dobrý kňaz.

Cingulum - biely povraz slúži na podkasanie alby, symbol pohotovosti /májte bedrá opásané/ pri konaní služby a asketizmu, bez ktorého nie je možné zachovať nevinnosť.

Štola - široký hodvábný pás, preložený cez šiju. Symbol kňazskej moci a hodnosti. Podľa upevnenia označuje hodnosť diakona /prekrižená/, kňaza, biskupa. Kňaz ju musí mať pri všetkých kňazských úkonoch.

Ornát-kazula - liturgické rúcho bohato zdobené vzniklo zo svetského rúcha. Kňazové má pripomínať jarmo križa, ktoré na seba prijal vysviacokou a tiež bohatstvo čnosti, ktorými má oplývať. Jeho farba sa mení podľa období v cirkevnom roku a podľa sviatkov.

Biela farba - symbol nevinnosti a radosti. Pri sviatkoch Pána Ježiša, Panny Márie, svätých ktorí neboli mučeníci, cez Vianoce, Veľkú noc i vo všetkých dňoch.

Červená farba - symbol krvi, lásky, používa sa na sviatky mučeníkov a cez Turíce, pripomínajúce Ducha svätého v podobe ohnivých jazykov.

Zelená farba - symbol nádeje, očakávania druhého príchodu Krista na konci sveta. V dobe od svätodušných sviatkov do adventu, pred započatím 40-dňového pôstu, do prvej nedele predpôstnej.

Fialová farba - symbol pokánia, kajúcnosti a pôstov. Predvianočné /pôstne/ obdobie, pred Veľkou nocou.

Čierna farba - symbol smútku, pri omšiach za zomrelých, na Veľký piatok ako znak hlbokého smútku nad umučením Krista a pri pohrebných obradoch.

Billy Graham - mládež, sex a biblia

Mladých ľudí takmer každej civilizovanej krajiny opantala vášeň. Na Západe ju volajú "love in". Mladí ľudia v nej vidia možnosť sebgvyjadrenia. Hovoria "žiadame sexuálnu slobodu"! To "love in" je ich spôsob, ako túto slobodu a svoje city prejsť. Ako je to vlastne s tou sexualitou? Prečo nám ju Boh vôbec dal? Biblia nehovorí, že sex je hriech. V tomto ohľade je jednou z najotvorenejších kníh na svete. V nej nám Boh zjavuje, že nás stvoril ako mužov a ženy, že pohliadol na celé svoje stvorenie a povedal: "všetko je dobré". Niekedy v 19 stor. dospeli ľudia k názoru, že telo je zlé, že na sexualite píše niečo zlé a špinavé. Svoje city príliš potlačovali a dnes prežívame dobu silnej reakcie proti tomuto náhľadu. Boh nám dal manželstvo z troch dôvodov: má slúžiť k rozmnoženiu ľudstva, v manželstve vrcholí pravá láska, vyjadruje možnosť jednoty medzi mužom a ženou. Biblia učí "Manželstvo má byť cnostné a manželské lôžko nepoškvrnené, lebo smilníkov a cudzoložníkov bude súdiť Boh". Avšak potom, čo Boh založil v raji manželstvo, čo posvätil sexualitu v manželstve, sa niečo stalo. Nasledovala tragédia. Človek sa vzoprel proti Bohu a táto vzburá postavila múr medzi Bohom a človekom. Vzburu proti Bohu nazývame hriechom. Je to choroba, ktorou sme všetci postihnutí. Biblia vraví, že náš duch je zatiahnutý závojom; "boh tohto sveta nás oslepil". Hriech neovplyvňuje len náš duchovný život, ale aj naše spojenie s Bohom. Oddeluje nás od Boha, takže sme teraz duchovne mŕtvi pred Bohom. Preto niektorí z nás sa uchýľujú k pitiu a omamným jedom, preto hľadajú východisko v nemorálnych sexuálnych dobrodružstvách. My hľadáme šťastie a pokoj. Sme však stvorení pre obecenstvo s Bohom a bez neho nikdy nenájdeme šťastie. Hriech ovplyvňuje aj náš sexuálny život. Sexualita sa stala zvrátenou. Ľudia ju využívajú spôsobom, ktorý Boh zavrhol. K láske sa pridružila rozkoš. V Biblii je medzi slovami "láska a rozkoš" značný rozdiel. Tisíce mladých ľudí si myslí, že milujú, zatiaľ čo v skutočnosti sú len strhnutí telesnou príťažlivosťou. A takéto telesné žiadosti vedú len k puhej rozkoši. Dnes sa so sexom predáva všetko počnúc mydlom a končiac autom. Zaoberáme sa tým, rozprávame o tom, až sa sex stáva posadlosťou. Prečo prikazuje Boh "Nesmieš sexualitu zneužívať"?

1/ aby bolo chránené budúce manželstvo človeka. Polovica všetkých manželstiev medzi mladými ľuďmi v Amerike sú "manželstvá z nutnosti". Mladí ľudia sa musia brať, hoci sa vôbec k sebe nehodia. Päťdesiat percent týchto manželstiev stroškotá behom prvých dvoch rokov. Keď pred manželstvom jednáme nemorálne, je tým naše neskoršie manželstvo poznačené.

2/ Aby chránil naše telo. Pohlavné choroby medzi mládežou sa neustále rozširujú. Počet nemanželských detí sa v posledných rokoch zdvojnásobil.

3/ Chce nás chrániť psychologicky. Vedúci psychiater veľkej univerzity mi rozprával, že polovica študentov, ktorá za ním prišla, trpí depresívnymi stavmi, pôvod ktorých treba hľadať v sexuálnom živote. V našom živote má prevládať zákon morálnosti. Nemorálnosť vedie k duševným poruchám a k neistote. Tzv. "riešenie sexu" má za následok len zrnovanie problémov.

4/ Týmto prikázaním chce Boh chrániť spoločnosť a posilňovať národ. Nemravnosť ničí národ. V Ríme a iných štátnych spoločenstvách minulosti sa nemravnosť rozšírila do tej miery, že nakoniec sa nakazil celý národ a súd Boží bol nevyhnutný. Okrem sexuálneho obcovania sú ešte rôzne iné spôsoby nemravného jednanja. Biblia uvádza niekoľko príkladov: špinavá fantázia, spôsob obliekania, čítanie pornografickej literatúry, návšteva rôznych rozkoš vzbudzujúcich podujatí. Nad bránou každej továrne, školy, kancelárie a iných miestností, ktoré navštevujú mladí ľudia, malo by byť plamenným písmom napísané "vystríhajte sa nemravného jednanja".

Kresťan sa má vedieť ovládať a prekonávať samého seba. Nevieť si predstaviť, ako môže mladý človek, ktorý nepozná Ježiša Krista, zostať čistý. Niekomu sa to podarí čiste silnou vôľou, ale takých je veľmi málo. V spojení s Kristom však máme k dispozícii nadprirodzené sily, ktoré nám pomáhajú, aby sme prekonávali pokušenie. Na poli sexuality chcem dať mladým ľuďom dneška desať rád :

1/ Stráň sa zlej spoločnosti!

Keď sa stýkame so zlou spoločnosťou, určite na nás zostane niečo zlé. Biblia hovorí "vyhýbajte sa zlému v každej podobe" a "nedotýkajte sa ničoho nečistého".

2/ Stráň sa druhého pohľadu!

Proti prvému pohľadu je človek bezmocný, proti druhému však, ktorý zväzda k rozkoši, už nie.

3/ Dávaj pozor na svoje reči!

Nerozprávaj špinavé žarty. Dvojmyselnosť kazí dobré mravy.

4/ Dbaj na svoje šaty!

Budeš sa musieť Bohu zodpovedať za spôsob svojho obliekania. Mladé dievča, ktoré sa pri našich podujatiach obrátilo, nám napísalo "odteraz sa budem obliekať tak, akoby ma Ježiš sprevádzal".

5/ Vyber si veľmi opatrne podujatia, ktoré chceš navštíviť, ako aj televízne prenosy, ktoré chceš sledovať.

6/ Knihy, ktoré čítaš, si svedomite vyberaj!

Väčšia časť dnešnej literatúry sa zaoberá sexuálnym inštinktom. Je zaujímavé premýšľať o tom, či tí, ktorí skryte alebo otvorene sú zástancami novej slobody mladej ženy, by nemali vziať na seba väčšiu časť zodpovednosti, keď sa táto sloboda prejaví ako bumerang. Snáď som zle informovaný, ale podľa môjho vedomia ešte nikto nepočul o tom, že by filmoví producenti, nemravní literáti, výrobcovia kozmetiky a alkoholu financovali domovy pre slobodné matky, ústavy pre nemanželské deti, kliniky pre liečenie pohlavných chorôb, alebo psychiatrické oddelenie pre tých, ktorých život sa ich vinou dostal do kritického stavu.

7/ Opatrne zaobchádzaj so svojim voľným časom!

Keď mal Dávid veľa prebytočného času, spoznal Bat-šebu a dostal sa do ťažkostí.

8/ Zaumieň si, že nebudeš príliš veľa flirtovať!

Mladí kresťania by sa mali pred každým stretnutím pomodliť. Verím, že mladé dievča, ktoré nosí Ježiša Krista v srdci, bude mať toľko nadprirodzených síl, aby povedalo "nie" i keď mladý muž sa bude pokúšať veľmi búrlivo a lichotivým spôsobom si ju získať. A tiež verím, že mladý chlapec, ktorý pozná Krista, sa bude vedieť ovládať.

9/ Venuj veľa času čítaniu sv. Písma!

Zalmista hovorí: "Tvoje slovo uchovám v srdci, aby som opäť nezhrešil". Zapamätaj si určité časti sv. Písma a keď sa potom prihlási pokušenie, opakuj si ňch. Proti slovu Božiemu diabol nič nezmôže.

10/ Nechaj Ježiša Krista vládnuť v tvojom živote a tvojom srdci. Poznáš Ho ako svojho Spasiteľa? Ja ti hovorím, že tá Boh miluje, že silná viera odradila mnoho mužov a žien od konania nemorálnych vecí. Jozef mal takúto vieru a odolal lákaniu Putifarovej ženy, hoci vedel, že jeho odpor sa mu vypomstí. Mohol by si snáď teraz povedať "bojím sa, už som sa previnil. Prekročil som zákon mravnosti". Ale každý z nás je vinný! My sami od seba nemáme tú silu, aby sme zachovávali zákon mravnosti alebo akýkoľvek iný z uvedených 10 príkazov. Odpustenie za hriechy minulosti a novú silu pre čistý život nájdeme na kríži Kristovom. Mnohí mladí ľudia preberajú náboženstvo svojich rodičov; vyrástli v kostole, ale ešte nikdy zo svojej vlastnej vôle sa nerozhodli Krista vyznať ako svojho Pána. Nie sú si istí, či im budú odpustené hriechy. Nevedia, či sú pripravení stretnúť Boha. Čo máme robiť? Len vierou sa dostaneme ďalej. Ježiš hovorí "Musíte sa znovuzrodiť". Hovorí, že len ten, kto sa obráti a stane sa dieťaťom, môže prísť do nebeského kráľovstva. Čo znamená "obrátiť sa"? Znamená to "zmeniť sa".

Musím zmeniť svoje chovanie. Od tejto chvíle musím Ježišovi Kristovi prenechať prvé miesto. To je "obrátenie".
POTREBUJEŠ KRISTA DNES! PROSÍM ŤA, UVER V NEHO!

Svätý pestún malého kráľa - I.

25. mája 1973 bola vo francúzskom mestečku Montpellier založená komunita charizmatického charakteru "Lev a Judai a obetný Baránok". V tejto komunite žijú v spoločnom dome /obyčajne kláštor/ celibátnici aj manželia. Všetky veci majú spoločné aj spoločné duchovné podujatia. Sú rozšírení vo Francúzsku, Taliansku, v Izraeli, Libanone atď. Ich cieľom je prednášať modlitby a obety za obrátenie Židov. Táto komunita má veľa členov židovských konvertitov. Vo svojom znaku majú veľkonočného Baránka držiaceho zástavu s križom, za patrona svojej komunity si zvolili svätca, ktorým by sme vás v našej sérii bližšie a hlavne hlbšie oboznámili. Aby sme vás dlhšie nenapínali o koho ide, necháme prehovoriť modlitbu, ktorú sa táto komunita modlieva "Jozef z Nazaretu, ty ktorý si žil vo svätosti, spravodlivosti podľa zákonov a príkazov vo viere nášho otca Abraháma, ty ktorý si otvoril náruč sv. Panny, otec mlčania, otec s tichým a pokorným srdcom podobný Otcovi, ktorý je na nebesiach, ty ktorý si sa živil chlebom zeme, ktorý je chlebom nebies, Jozef, ty si bol ochrancom prečistej Panny, ochraňuj v dnešnej dobe čistotu Cirkvi. Pros v dnešných časoch za tvoj izraelský ľud. Staň sa strážcom našej komunity a jej pastierom, ty ktorý si bol strážcom Baránka".

Áno, je ním sv. Jozef. Istý autor napísal, že mnohí svätci si viac vytrpeli od svojich životopiscov, než od svojich prenasledovateľov. Keď sa pozrieme na niektoré nasladlé obrázky sv. Jozefa, sochy kde figuruje v podobe starca alebo modlitby, ktoré sa šíria ako klepanice bez Cirkevného schválenia, mohli by sme mu v klude udeliť palmu mučeníctva. Sv. Jozef patrí medzi tých svätých, ktorí si najviac vytrpeli pre nedostatok svetla svojich horlivých obdivovateľov. Títo si ho najradšej predstavovali ako časom a robotou zníčeného starca, zbavili ho mladosti a tým do istej miery vzdialili od nás mladých, pritom tento svätec má čo povedať dnešnej dobe, má čo povedať mladému dievčatu, ktoré si chráni svoju čistotu, má čo povedať mladíkovi, ktorý stojí na rázcestí pri rozhodovaní ohľadom svojho povolania, má čo povedať mladým začínajúcim rodinám i rodinám, v ktorých prvé nadšenie ochablo a premenilo sa na každodenný stereotyp. Od krstu sme sa stali príslušníkmi sv. Rodiny. Ježiš je náš Priateľ, Záchranca a Brat, Panna Mária ako Matka cirkvi - Krista je našou mamou a sv. Jozef ako ochranca a pestún sv. Rodiny je i našim ochrancom a pestúnom. Na tohoto treťého príslušníka našej nebeskej Rodiny často najmä my mladí zabúdame, pritom sv. Jozef je i v istom zmysle väčší ako apoštol. Apoštolov totiž učil zákonu sám Ježiš Kristus, kdežto Ježiš dovolil, aby sv. Jozef zákonu učil Jeho, keď bol maličkým dieťaťom. My veríme, že Ježiš vo svojej božskej prirodzenosti poznal zákon, že ho nebolo treba učiť, predsa však tým, že sa dal učiť, chcel postavou svojho pestúna poukázať na to, že otec má byť v rodine avantgardou mravnosti, cnosti a nábožnosti. Séria týchto článkov sa pokúsi priblížiť vám tohto mlčanlivého svätca podľa správ, ktoré nám o ňom zanechalo sv. Písmo a sv. Tradícia, pokúsi sa vo vás vyvolať zvýšenú sympatiu voči tomuto mladíkovi. Áno, mladíkovi, lebo svoje najväčšie skutky vykonal v čase svojej mladosti. Dá posilu tým, ktorí si azda nevedia nájsť svoje miesto v Cirkvi ako to pekne vyjadril pápež Pavol VI. "Sv. Jozef je model, vzor a ideál obyčajných ľudí, skromných a pokorných, ktorých kresťanstvo pozdvihuje k veľkým úlohám. Jozef je dôkazom toho, že nie je potrebné "veľkých vecí" k pravému a dobrému nasledovaniu Krista, ale že obyčajné jednoduché, ale pravé ľudské cnosti k tomu stačia".

Ako rýchlo niekedy vykízne slovo nevhodné a nepremyslené a už letí ďalej, až príde tam, kde nepatrí. V takých prípadoch radí Alfonz Weigl vzývať sv. Jozefa, veľkého mlčanlivca. On má milosť tieto slová-škriatok zachytiť a zneškodniť. Písmo sväté nám nezachytilo od neho ani jedno slovo. Spomínam si, že stará mama Javovská mi často hovorievala "múdry muž nehovrí veľa, ale keď má prehovoriť, vždy si rozmyslí, čo povie". Vzorom jej bol starý otec, ktorý pokiaľ sa pamätám, často sa modlieval k tomuto svätcovi s Paliou. Weigl ďalej tvrdí, že sv. Jozef tiež pomôže, že nabudúce povieme o 100 slov menej než o jedno viac. Keď si spomínam na starého otca, ctiteľa sv. Jozefa, môžem potvrdiť, že tieto slová sú pravdivé. Úcta k sv. Jozefovi však na jeho prímluvu prináša aj iné milosti. Márii z Agredy boli zjavené tieto prednosti, ktoré Boh udelil sv. Jozefovi pre jeho veľkú svätosť :

1. Na jeho príhovor možno dosiahnuť cnosť čistoty a víťazstvo v zmyselných pokušeniach
2. Skrze neho možno obdržať mocnú pomoc a milosť oslobodiť sa z hriechu a obnoviť priateľstvo s Bohom
3. Jeho prostredníctvom možno dosiahnuť priazeň sv. Panny a pravú úctu k nej
4. Skrze neho dosiahneme milosť dobrej smrti a zvlášť ochranu proti útokom diabla v hodine smrti
5. Zlý duch sa trasie, keď počuje Jozefovo meno
6. Skrze neho možno dosiahnuť zdravie a pomoc v rôznych potrebách
7. Jeho prímluva vymôže rodinám požehnanie potomkov.

/bez cirkevného schválenia-pozn.aut./

Dr. Jozef Chata píše, že istý grafológ vraj preskúmal písmo viacerých ľudí, ktorých Cirkev vyhlásila za svätých. A podľa písma zistil, že skoro všetci tzv. svätí mali vraj zlú povahu. Dokazuje to ich písmo. Proces svätorečenia je ťažký a kto chce tento proces prejsť, musel byť naozaj svätý. Ako je to potom s tou povahou? Dr. Chata vtipne odpovedá, že grafológ mal výsledky svojho skúmania ešte pred svätorečením tých svätcov predložiť príslušnej Kongregácii Svätej stolice a bol by uľahčil ich svätorečenie. Lebo kto mal od narodenia zlú povahu a jednako viedol hrdinský život a ostal svätým, musel tú svoju zlú povahu premáhať, zlomiť a to ho muselo stáť nesmirne boje. Medzi tými, ktorých grafológ preskúmal, bol aj známy autor "Fileteí" sv. František Salezský. Bol to povahou skutočne, ako by sme my mladí povedali "nervák". Napriek tomu význačný rys jeho svätosti, cnosť ktorou vynikal nad iných svätých bola tichosť, mlčanlivosť a krotkosť. Po jeho smrti sa zistilo, že mal žľezník plný kameňov. To bol výsledok telesný výsledok boja proti zlej povahe. Podľa litánií k sv. Jozefovi ktoré nám zanechal verím, že na takomto obdivuhodnom sebaovládaní má svoj podiel aj sv. Jozef, ktorého bol sv. František ctiteľ. A týmito litániami sa nadnes s vami lúčim:

- Svätý Jozef - vzor a ochrana robotníkov, zachráň ich a ich rodiny zo všetkého nebezpečenstva, pomáhaj im a oroduj za nich
- Svätý Jozef - ochrana panien, vdov a sirôt, pomáhaj im vo všetkých potrebách tela i duše
- Svätý Jozef - patron umierajúcich, vypros všetkým, ktorí dnes alebo raz zomrú a tiež nám šťastnú hodinu smrti
- Svätý Jozef - postrach zlých duchov, zabráň im prístup do našich rodín a nedopuť, aby čo i len jedna duša bola stratená
- Svätý Jozef - otcovský ochrana našich rodín, udeľ nám vzájomnú lásku, pokoj v domácnosti a pomáhaj nám vo všetkých našich úzkostiach, strastiach a starostiach pri výchove našich detí
- Svätý Jozef - prímluvca duší v očistci, utešuj ich v ich zármutku a uveď ich skoro k vídeniu Božej velebnosti

- Svätý Jozef - ochranca Cirkvi, ochraňuj sv. Otca, biskupov, reholníkov a celú Cirkev a zachovaj ju v pravej viere a jednote
- Svätý Jozef - prosíme ťa, buď našim otcom a ochrancom, vodcom a pomocníkom, aby sme všetci vytrvali v terajšom boji s tajomnou mocou zla a dosiahli nebeskej vlasti
- Svätý Jozef - tvoja moc obsiahne všetky naše prosby. Ty dokážeš všetko, čo sa zdá nemožné. Pozri s otcovskou láskou na všetky naše potreby!
- Ježiš, Mária, Jozef! Ešte nikdy nebolo počut, že by bol vami opustený ten, ktorý sa k vám utieka. S touto dôverou prichádzam k vám, počujte prosby veľkého hriešnika. Vypočujte ma v mojich mnohých potrebách, Ježiš, Mária, Jozef. Amen.

Sekty a cirkvi u nás

Názov: Armáda Spásy /Salvejší/

Zakladateľ: Rev.Villiam Booth /1821-1912/, Katarína Boothová

Rok založenia: 1865

Armáda Spásy je medzinárodná filantropická organizácia, ktorá bola založená v Londýne. Booth v mladom veku prešiel rôznymi náboženskými spoločnosťami, ako výborný kazateľ sa dostal aj do chudobných londýnskych štvrtí, kde videl mravnú a ekonomickú biedu. Snažiac sa pozdvihnúť ich, založil najprv "kresťanskú misiu", ktorú neskôr premenoval na "Armádu spásy". Salvejší sú veľkí propagátori Evanjelia, často to však robia príliš hlučne-pomocou dychovky ap. Od členov žiadajú aby sa zriekli fajčenia, tanca, alkoholu, luxusných zábav a oblečení ap. Svedomití členovia môžu nosiť uniformu a propagovať tlač /plagáty, letáky/. Schopnejší môžu vstúpiť do školy a stať sa "dôstojníkmi". Na čele A.S. stojí generál sídliaci v Londýne. Každá oblasť má svojho hlavného veliteľa, ktorého menuje generál. Oblasť je rozdelená na rôzne zbory spojené do divízií a tie riadia dôstojníci. Každá divízia si riadi vlastné podujatia.

Armády Spásy nevymyslela nič nové čo sa týka štruktúry, takúto štruktúru majú aj napr. jezuiti ráč zo 16 stor. Pekné na A.S. je ich horlivosť a to, že si neželajú založiť novú cirkev ani nežiadajú od tých, ktorí sa stali ich členmi, aby vystúpili z cirkvi ku ktorej patria. Táto sekta pracovala aj u nás, ale komunistický režim ju rozohnal.

Názov: Metodisti

Zakladateľ: Ján a Karol Wesley

Rok založenia: 1740

Cirkev metodistická je vetvou protestantizmu, ktorá vyrástla na pôde Anglicka. Aj keď nemá apoštolskú postupnosť, uznáva biskupskú hodnosť. Zakladateľom bol mladý profesor Oxfordskej univerzity Ján Wesley /1703-1791/ a jeho brat Karol. Zakladal v anglikánskej cirkvi biblické krúžky - niečo ako naše "stretká", kde sa diskutovalo o náboženských otázkach a študovali sv. písma. Členovia sa záväzne museli modliť 7x denne a aspoň raz do mesiaca chodiť na prijímanie. Týmto spôsobmi /metoda/ ich náboženského života dala dôvod tomu, aby sa začali nazývať metodistami. Čoskoro sa osamostatnili. Často kázali pod holým nebom a zakladali biblické školy. Hlavný bod ich učenia je osobne prijať Krista za spasiteľa. Nie náhle, ale postupne-prebudením. Poznať, že Kristus je môj spasiteľ. Sám Wesley hovorí, že sa "obrátil 24.V.1738 o 8,45 hod. večer." Po obrátení má nasledovať pokánie a zanechanie hriešneho života.

V učení zavrhuje sv. Podanie.

Program hlavných pútí v Mariánskom roku

8.-14.6.1987	- cesta sv. Otca do Poľska
6.-7.6.1987	- Šaštín - otvorenie M.R.
4.-5.7.1987	- Levoča
august	- Lutina
september	- Šaštín II.
13.-21.11.1987	- Novéna Trnava
13.5.1988	- Marianka
11.6.1988	- Staré Hory
16.7.1988	- Gablto
15.8.1988	- Nitra kalvária - ukončenie M.R.

Zväčšime si rozhľad /nemecky/

Vater unser im Himmel
geheiligt werde dein Name.
Dein Reich komme. Dein Wille
geschehe, wie im Himmel so auf
Erden. Unser tägliches Brot
gib uns heute. Und vergib
uns unsere Schuld, wie auch
wir vergeben unsern Schuldig-
ern. Und führe uns nicht in
Versuchung sondern erlose uns
von dem Bösen. Denn dein ist
das Reich und die Kraft und
die Herrlichkeit in Ewigkeit.

Zdravas Mária...

Gegrüßt seist du Maria, voll der
Gnade, denn Herr ist mit dir. Du
bist gebenedeit unter den Frauen,
und gebenedeit ist die Frucht dei-
nes Leibes Jesus. Heilige Maria,
Mutter Gottes bitte für uns Sünden-
jetzt und in der Stunde, unseres
Todes. Amen.

Sláva Otcu...

Ehre sei dem Vater und dem Sohn
und dem Heiligen Geist, wie im
Anfang, so auch jetzt und alle
Zeit und in Ewigkeit. Amen.

Sto otázok sebe samému /dnes prvých 10/

1. Čomu som zasvätil život, čomu venujem čas?
2. Uvedomujem si naplno, že žijem, myslím, cítim, chcem?
3. Chápem hĺbku, dosah, úlohu a poslanie človeka vo vesmíre?
4. Aký je môj vnútorný stav a ako ho prejavujem navonok?
5. Aká mocná je moja viera - akú má hĺbku, intenzitu, znalosti a múdrosť?
6. Premýšľam o sebe a skúmam sa?
7. Som taký, akých si želim vidieť iných?
8. Na aký stupeň ľudskosti sa zaraďujem, ako sa cením, akú inte-
ligenciu pripisujem sebe, aký charakter?
9. Všimam si javy ľudského života, sledujem jeho dozrievanie,
pripisujem tomu význam - ako ho hodnotím?
10. Všimam si život a viem, že Boží poriadok života je múdry a
prísny?

Hľadáte pravé šťastie? /2. pokrač./ - BYŤ KRESŤANOM NESTAČÍ

/Úryvok z Písma/ "Do svojho prišiel, ale vlastní ho neprijali. Tým
však, čo ho prijali, dal schopnosť stať sa dieťkami Božími, tým to-
tiž, čo veria v jeho meno." Jan 1, 11-12.
Pred rokmi vyslala jedna zahraničná továreň na lietadlá určitý počet
svojich technikov do Ánd v južnej Amerike. Vybavila ich filmovými a
fotografickými aparátmi, lebo expedícia mala za cieľ študovať leň
kondorov. Kondor je obrovský vták, dravec, príbuzný supom. Je zdat-
ným letcom s rozpätím krídiel okolo 4 metrov. Vzlietne bezpečne do
výšky až 7 km nadm. výšky, ale ešte fantastickéjším než v lete je
vo svojej technike vznášania. Tento veľký, ťažko stavaný vták je
schopný po celé hodiny sa kĺzať vo vzduchu bez jediného mávnutia

krídiel. Iste pochopíš, že sa zmieneným leteckým technikom jednalo o túto techniku kízania. Samozrejme, že takáto expedícia stojí mnoho financií. Sú to náklady na cestu, úhrada pobytu, platy, filmové aparáty atď. Nebol to vlastne veľmi neúčelný čin zmenených staviteľov lietadiel, keď svoju expedíciu poslali až do Ánd. Nemohli svojich ľudí poslať do najbližšej ZOO? Určite by ich to vyšlo lacnejšie. V ZOO sú najčastejšie dva kondory - samček a samička. Vyzerajú presne ako ich príbuzní v Andách. Majú také biele krídla, zohnuté zobáky a chromné pazúry. A keď tieto dva začnú mávať krídlami, budú to vietor. Avšak riaditeľstvo továrne na lietadlá dobre vedelo, čo robí, keď svoju expedíciu poslalo až do Ánd. Lebo aj keď tí dvaja v ZOO na prvý pohľad vyzerajú ako slobodný kondor v južnej Amerike, predsa im chýba to najdôležitejšie. Môžu síce vo svojej klietke poletovať, ale nemajú možnosť aby sa mocnými rozmachmi krídiel vzniesli a potom sa tam hore celé hodiny unášali teplými prúdmi. Okrem toho nie je bez zaujímavosti, že zmienený párik v ZOO vedie veľmi špatný "manželský" život. Sú na seba takí protivní, že ich treba uchovávať v oddelených klietkach. Títo dvaja mi pripomínajú určitý druh ľudí. Nazývajú sa "kresťanmi" a na prvý pohľad ako kresťania aj vyzerajú. Presne tak ako kondory v ZOO dokážu občas veľmi nebezpečne zamávať krídlami. Zdá sa, že je to pravé. Áno, dokážu urobiť mnoho vetra a predsa... zostáva to len u rozmachu krídiel. Hovorí o kresťanstve, katechizme, o krste. Nedostanú sa nikdy ďalej, lebo im chýba možnosť vzniesť sa hore. A preto sa musia uspokojiť len s tým, že robia ako keby...

Nikodém bol mužom hlboko náboženským a nebol to len hocikto. Pán Ježiš ho nazýva majstrom v Izraeli. Zaujímal sa pravdepodobne aj o evanjelium, lebo obetoval svoj nočný klud, aby sa dostal k Spasiteľovi /s takýmito ľuďmi sa dnes len zriedkakedy stretávame/. Tento muž začal svoj nočný rozhovor veľmi pekne. Urobil Spasiteľovi poklonu "majstre, vieme, že si od Boha prišiel". To skutočne nevyznelo špatne, však? Dokonca to znelo veľmi pravoverne! Ale Spasiteľ, ktorý pozná srdce, poznal Nikodémovi zbožnú masku a odpovedal mu, že keď nie je niekto znovuzrodený, nemôže vidieť kráľovstvo Božie. Okrem Nikodéma platí toto slovo Spasiteľovo aj všetkým "kresťanským" ľuďom súčasnej doby. Je totiž možné byť členom cirkvi a dokonca sa zúčastňovať večere Pánovej a predsa...nebyť kresťanom. Lebo kresťanom sa človek stáva len skrze znovuzrodenia! Je pekné chodiť do kostola. Ale ešte sa nikdy prirodzený /neznovuzrodený/ človek nestal dieťaťom Božím tým, že chodil do kostola. Kresťanom sa stávaš vtedy, keď urobíš osobné rozhodnutie pre Krista. Billy Sunday, veľký americký evanjelista, povedal raz "tak ako sa nestávaš autom tým, že vstúpiš do garáže, tak sa tiež nestaneš kresťanom tým, že chodíš do kostola". Každý kto prijíma Spasiteľa s vierou, dostáva večný život. To je znovuzrodenie. Duch Boží vstúpi do tvojho srdca. Chytený kondor nemôže odletieť, aby niekde hore vo vzduchu slobodne krúžil. Musí stále sedieť len v klietke a uspokojovať sa s tým, že občas zamáva krídlami. Tým ľuďm trochu pobaví a samozrejme nikomu nič zlého neurobí. Tak aj kresťania, ktorí sú len kresťanmi podľa mena, ktorí sa nikdy nevzniesú do výše slobody Božích detí. Chýba im k tomu akákoľvek možnosť, pretože Duch svätý neprebýva v ich srdciach. Preto sa tiež nikdy nedostanú ďalej než k tomu, že kresťansky hovoria a trochu zamávajú krídlami. Na prvý pohľad sa zdá, že je to veľa, ale ich okolie veľmi skoro spozoruje, že ich "zbožnosť" je len teóriou. Cez svoj "kresťanský" vzťah sú títo ľudia často ešte neúprimnejší a zmyselnejší než nevedený Bohu odcudzený svetský človek. Takí ľudia sú kľadbou Kristovej cirkvi. Lebo tým, že majú kresťanskú etiketu, sú svojmu okoliu veľkou prekážkou na ceste ku Kristovi. Si už dieťaťom Božím skrze znovuzrodenia? Nepýtam sa, či si členom cirkvi, či si bol kresťansky vychovávaný. Nie, pýtam sa ťa,

či si skrze znovuzrodenie prijal Ducha svätého, ale si len "kresťanom"? Svojou zdanlivou svätosťou, si snáď neuvedomuješ, že prekážaš iným, aby prišli ku Kristovi. Neschovávajú sa preto ďalej za svoje chodenie do kostola, za svoje modlitby pred jedlom a po jedle a za všetky ostatné veci, ktorými sa pokúšaš prikryť pred očami živého Boha svoju duchovnú nahotu. Utekaj sa k Pánu Ježišovi Kristovi. On ťa miluje a už dlho čaká na teba. Nechceš teraz pred ním pokľaknúť, aby si si vyznal svoje hriechy a prijal vo viere za svojho osobného Spasiteľa? To nemôže nikto urobiť za teba. Musíš urobiť osobné rozhodnutie. Hneď ako odovzdáš svoja srdce Spasiteľovi, otvorí sa ti nový život, život plný radosti, pokoja a sily. A Duch svätý bude v tebe zjavovať Spasiteľa, takže tvoje okolie bude v tebe vidieť JEHO.

Apoštolský list Jána Pavla II. p.p. mladým

Ježiš naňho pozrel s láskou.

7/ V rozboře Kristovho rozhovoru s mladíkom vstúpime teraz do ďalšej fázy, ktorá je nová a rozhodujúca. Mladík dostal podstatnú a základnú odpoveď na otázku "Čo mám robiť, aby som obsiahol večný život?" Táto odpoveď sa zhoduje s celou jeho dovtedajšou životnou cestou "toto som všetko zachovával od svojej mladosti". Ako veľmi žičím každému z vás, aby sa vaša doterajšia životná cesta podobala podobným spôsobom s Kristovou odpoveďou. Ba želám vám, aby vám mladosť poskytla pevný základ zdravých zásad a aby vaše svedomie dosiahlo už v týchto rokoch mladosti tú zrelú priezračnosť, ktorá každému z vás umožní zostať po celý život "svedomitým človekom", človekom zásad, človekom vzbudzujúcim dôveru, teda vierohodným. Takto vyformovaná mravná osobnosť je zároveň najdôležitejším prínosom, ktorý môžete vniesť do spoločenského života, do rodiny, či spoločnosti, do odbornej, kultúrnej, alebo politickej činnosti a napokon aj do samého spoločenstva cirkvi, do ktorého patríte, alebo raz budete patriť.

Ide tu zároveň o hlbokú a plnú opravdivosť ľudského bytia a o takú istú opravdivosť rozvoja ľudskej osobnosti, muža a ženy, so všetkými charakteristickými vlastnosťami, ktoré tvoria neopakovateľné črty tejto osobnosti a majú mnohostranný význam v živote rôznych prostredí a spoločenstiev, počnúc rodinou. Každý z vás má nejakým spôsobom prispievať k bohatstvu týchto spoločenstiev a to predovšetkým tým, čím sám je. Či sa správetýmto smerom neotvára mladosť, ktorá je "osobným" bohatstvom každého z vás? Človek číta sám v sebe, vo svojej ľudskej prirodzenosti a to tak vo svojom vnútornom svete, ako aj v osobitnej oblasti bytia "s druhými" a "pre druhých".

Práve tu nadubúdajú rozhodujúci význam prikázania Desatora a evanjelia, predovšetkým však prikázanie lásky, ktoré otvára človeka Bohu a bližnému. Veď láska "všetko spája a zdokonaľuje". Prostredníctvom nej dozrieva sám človek i bohatstvo medzi ľuďmi. Preto je láska "najväčšia", je prvým zo všetkých prikázání - ako nás učí Kristus - v ňom sú obsiahnuté a zhrnuté všetky ostatné prikázania.

Želám vám teda, aby sa cesty vašej mladosti stretli s Kristom, aby ste pred ním mohli potvrdiť svedectvom vlastného svedomia ten evanjeliový mravný zákonník, ku ktorého hodnotám sa v priebehu generácií istým spôsobom priblížilo toľko veľikánov ducha.

Tu by nebolo na mieste uvádzať svedectvá, ktoré to potvrdzujú v priebehu celých dejín ľudstva. Je isté, že už od najstarších čias naliehavý hlas svedomia vedie každý ľudský subjekt k objektívnej morálnej norme, ktorá sa konkrétne prejavuje v rešpektovaní osoby bližného, ako aj v zásade, nerobiť druhému to, čo nechceme, aby druhí robili nám.

V tom už vidíme jasný prejav tej objektívnej morálky o ktorej sv. Pavol tvrdí, že je "vpísaná do srdc" a "dosvedčuje ju aj svedomie". Kresťan tu ľahko poznáva láč stvoriteľského Slova, ktorý "osvedčuje každého človeka". Práve preto, že nasleduje toto slovo, ktoré sa stalo telom, povznáša sa k vyššiemu zákonu evanjelia, ktorý mu v prikázaní lásky pozitívne prikazuje, aby robil blížnemu všetko to dobré, ktoré chce, aby robili jemu. Takto potvrdzuje vnútorný hlas svojho svedomia absolútnym primknutím sa ku Kristovi a k jeho slovu.

Želám vám tiež, aby ste po rozoznaní dôležitých a základných otázok pre vašu mladost, pre projekt celého života, ktorý máte pred sebou, zakúsili to, o čom hovorí evanjelium. "Ježiš naňho pozrel s láskou". Želám vám, aby ste zakúsili tento pohľad. Želám vám, aby ste zakúsili pravdu, že on, Kristus, pozerá na vás s láskou.

Kristus pozerá s láskou na každého človeka. Evanjelium to potvrdzuje na každom kroku. Mohlo by sa tiež povedať, že v tomto Kristovom "láskavom pohľade" je akoby súhrn a syntéza celej "radostnej zvesti". Ak chceme zistiť, odkiaľ vychádza tento pohľad, musíme sa vrátiť až ku knihe Genesis, k tej chvíli, keď Boh po stvorení človeka "muža a ženy" videl, že "to bolo veľmi dobré". Tento prvotný Stvoriteľov pohľad sa odzrkadľuje v Kristovom pohľade, ktorý sprevádza rozhovor s mladíkom v evanjeliu.

Vieme, že Kristus potvrdí a spečatí tento pohľad výkupnou obetou na kríži, pretože práve touto obetou jeho "pohľad" dosiahol mimo-riadnu hĺbku lásky. V ňom je obsiahnuté také potvrdenie veľkosti človeka a ľudstva, akého je schopný len on, Kristus, Vykupiteľ a Ženích. Jedine on "vie" čo je v každom človeku, pozná jeho slabost, ale pozná aj a predovšetkým jeho dôstojnosť.

Želám každému a každej z vás, aby ste objavili tento Kristov pohľad a aby ste ho zakúsili v celej jeho hĺbke. Nevieam, v ktorej chvíli vášho života sa to stane. Myslím, že sa to stane vtedy, keď to budete najviac potrebovať, možno vo chvíli utrpenia, možno súčasne so svedectvom čistého svedomia, ako to bolo u mladíka v evanjeliu, alebo možno práve v opačnej situácii, to značí, súčasne aj s pocitom viny, s výčitkami svedomia. Veď Kristus pozrel aj na Petra vo chvíli jeho pádu, keď trikrát zaprel svojho Učiteľa.

Človek nevyhnutne potrebuje tento láskavý pohľad, potrebuje vedomie, že je milovaný, že je milovaný večne a vyvolený od večnosti. A táto Božia láska večného vyvolenia sprevádza človeka po celý život, ako Kristov láskavý pohľad. A možno najviac vo chvíli skúšky, uponíženia, prenasledovania a porážky, vtedy, keď naša ľudská dôstojnosť je akoby vymazaná v očiach ľudí, keď ju urážajú a šlia-pu po nej. Vtedy vedomie, že Otec nás od večnosti miluje vo svojom Synovi, že Kristus vždy miluje každého z nás, sa stáva pevným oporným bodom pre našu ľudské existenciu. Keď nás všetko akosi vedie k tomu, aby sme pochybovali o sebe samých a o zmyslesvojho života, vtedy tento Kristov pohľad, čiže vedomie lásky, ktorá sa v ňom ukázala mocnejšia ako všetko zlo a skaza, toto vedomie nám umožňuje prežiť všetko.

Želám vám teda, aby ste zakúsili to isté, čo zakúsil mladík v evanjeliu "Ježiš naňho pozrel s láskou". /pokračovanie v budúcom Plátku/.

O náboženskej politike /v Košiciach 19.nov.1986/

V rámci návštevy východoslovenskej metropoly konal sa aktív k otázkam súčasnej náboženskej politiky. Súdruh Dr. Máčovský odpovedal na otázky a kritiku a zaujal stanoviská. Niektoré výroky sú takéto :

Dávame pozor na to, kto káže tam, kde kostol navštevujú intelektuáli. Mali sme pred zopár rokmi taký prípad v Bratislave, že sa duchovný s nami púšťal do polemiky, citoval tlač a také nehoráznosti. Vyťahoval argumenty. My s nikým, kto je proti nám, nebudeme diskutovať. Už nemá štátny súhlas.

Biskupa Feranca pozvali do Juhoslávie. My sme zistili, že by tam mohol byť vystavený nátlaku klérofašistickej emigrácie. Pre jeho morálno-psychické vlastnosti nemali sme záruku, že by sa nedopustil výrokov, aké by neboli súhlasné s nami. Cestu sme zmarili.

Chceli Feranca z tajnej cirkvi odvieť od nášho postoja, ale im sme dali takú príučku, že si to nabudúce rozmyslia.

V Lutine majú súdruhovia za úlohu podporovať pravoslávie. To je dôležitá politická úloha. Súdruhovia majú pokyny sa zúčastňovať pravoslávnych obrádov.

My sa staráme, aby sa medzi veriacimi nešírili tie veci okolo Lurd. Sú tam fakty, ktoré zatiaľ nevie veda vysvetliť a sú tam aj protikomunistické snahy. My radšej nechávame rozširovať to okolo Medzugoria z Juhoslávie. Nech sa modlia trebárs aj sedem ružencov denne a postia do vyschnutia. Máme správy, že to tam aj hierarchia kriticky berie a tak sa nám bude hodiť, keď to tam narobí blamáž.

Zabezpečujeme kontakty aj s tajnou cirkvou. Máme tam našich ľudí, od ktorých nežiadame informácie, aby nevyvolali ostražitosť ale pomocou nich rozširujeme informácie podporujúce naše zámery.

Do vysokých cirkevných funkcií pripustíme len takého, v ktorom máme záruku, že sa nepostaví proti našim cieľom. My nevyžadujeme, aby s nami ideologicky a politicky súhlasili. Môžu s nami diskutovať tam, kde im my dáme podmienky. Máme na to dost času a ľudí. Môžu si trebárs aj zanaďovať, keď neplníme ich požiadavky. Ale nesmú proti nám vystúpiť. Aj taký biskup Čársky, ktorému sme dali tu v Dome pamätnú tabuľu, sa domáha väčších možností aj nás pri pohovoroch kritizoval. Vo verejnom vystupovaní konal podľa našich požiadaviek. Aj vo veľmi závažnej úlohe postoja k zaradeniu gréckych katolíkov do moskovského patriarchátu konal v súlade s našimi cieľmi.

Kňaza, ktorý je atraktívny pre mládež, s bojovnými vlastnosťami, nedáme kázať tam, kde sa sústreďuje mládež, pri výbere tém kázni a ich vypracovaní s nami spolupracujú pokrokoví duchovní.

Keď máme otázku na študentské krúžky, to sedí, že vznikol istý počet krúžkov medzi študentami stredných a vysokých škôl. Tak tomu nie je v učilištiach. Stalo sa to v dôsledku chýb v ideologickej práci, keď sme sa usilovali vytvoriť dobrú členskú základňu pacem in teris a nevenovali sme pozornosť činnosti tajnej cirkvi, ktorá viedla aj k tomuto. My sa ale staráme, aby v krúžkoch bol obmedzený vplyv bojovných kňazov, jezuitov, františkánov ap. Podarilo sa nám zamedziť ovplyvňovanie vatikánskym rádiom týchto členov krúžkov. To nebolo zložité, lebo pri vyjednávaniach a pomocou našich pák sme zariadili, aby Vatikán nevysielal tak, aby to strhlo mládež. Maríme prenikanie reakčnej literatúry do týchto krúžkov, ostražitiť sme ku knihám od kanadských slovenských jezuitov, českej akadémie

a niektoré zo slovenského ústavu Cyrila a Metoda v Ríme. Prihrávame do tých krúžkov knižky iných náboženských spoločností vydaných v zahraničí, ktoré nemajú také bojové razenie. Také krúžky sú už dávno a na dôležité spoločenské otázky to vplyv nemá. Keď sme vydali nový zákon o umelom prerušení tehotenstva, tajná cirkev robila akcie, ale zákon bez rušivých momentov bol odsúhlasený. Opakujem, také krúžky sú už známe ponad tridsať rokov, ale na vývoj spoločnosti to nemá dôležitý vplyv.

Darí sa nám zásobovať tie krúžky vtípmi a pesničkami.

Také tie štvanie Hlinku z Hlasu Ameriky a Slobodnej Európy - nedá sa, nepodarí zabrániť... odoslanie niektorých tých ohováračiek. Niekedy im aj prihráme. Nakreslili si hrdinu z istého Srholca. My sme o ňom vedeli, má názory, ktoré nesúhlasia s Vatikánom. Odobrali sme mu štátny súhlas a teraz sa pohybuje v tajnej cirkvi a tam robí starosti im a nie nám. Teraz sa môžeme smiať, že z koho to pán Hlinka učinil hrdinu.

Tie krúžky stredoškolákov a vysokoškolákov opakujem, dávame pozor, aby sa nešírili reči o boji za Krista, o mučeníctve, a tak, aby neboli fanatici. Spievajú si dosť aj to čo zložili naši umelci a čo sa dáva do televízie. Vieme im "ilegálne" dodať biblie, ale i inú tzv. podzemnú literatúru, ale nie takú, ktorá by mohla vyvolať fanatizmus, aký by nám robil politické ťažkosti. Ich činnosť držíme v medziach takých zábavných stretnutí. A nech si niečo prečítajú aj z biblie. Staráme sa, aby k biblii nemali politické komentáre.

Na tých väčších stretnutiach y ku príkladu v Šaštíne a taký nám čosi ubehlo. Boli také klérofašistické provokácie podľa Andreja Hlinku "Za Boha život, za národ slobodu." Tomu musíme nabudúce zabrániť.

Chystáme pre tú nábožensky zataženú mládež aj koncert s takými zdanlivo náboženskými pesničkami. Dôležité je, aby náboženská mládež nebola politicky zneužitá.

Nemôžeme proti prejavom náboženského myslenia a prejavom energickejšie zasahovať pre zahranično-politické súvislosti. Treba urobiť i viac na poli ateistickej výchovy. Robíme opatrenia, aby sa redukovalo vyučovanie náboženstva, úspechy na tomto poli hmotne stimulujeme. Našu ideologickú prácu musíme urobiť príťažlivejšou. V tom očakávame zvýšený podiel mládežníckej organizácie.

Do biskupských funkcií nedovolieme takých, ktorí by presadzovali iné formy náboženského života ako dosiaľ pripúšťame. Nepripustíme laický apoštolát, rehole, ani iné spôsoby politického klerikalizmu. U tých, ktorých pustíme do vysokých cirkevných funkcií, musíme mať v tomto záruku. A my si tých ľudí dobre preveríme. Poviem príklad. Taký biskup Gábriš - súhlasili sme, aby bol arcibiskup, ale využil pobyt na synode v Ríme pre útoky na náš systém vedeckej svetonázorovej výchovy na školách. Sklamal nás a robí nám aj iné problémy. Jeho povýšenie do funkcie arcibiskupa nepripustíme.